

UTRECHTSCHÉ COURANT.

Woensdag

den 15. Julij.

P U B L I C A T I E.

De Gouverneur der provincie van Utrecht,
Gezien hebbende de Missive van Zijne Excellentie den
Oppeijagemeester van Zijne Majesteit, Oppeijagemeester voor
de Noordelijke provincien, in dato den 8ten Julij 1829,
n°. 23, betrekkelijk het openen der Jagt in dit jaar:

En tevens geleet hebbende op art. 11. der Wet van den
15den Julij 1814, n°. 49, alsmede op Zijner Majesteits be-
sluiten van den 5den Julij 1823, (Staatsblad n°. 25 en 26.)

Gehoord de consideratie van Heeren Gedeputeerde Staten;
Brenge bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat
de opening der Jagt op Ganzen, Eendvogels en Watersnip-
pen in deze provincie, door den Heer Oppeijagemeester,
Oppeijagemeester voornoemd, met overleg van Hen Ed. Gr.
Achth. is bepaald op den 15. augustus, en de sluiting op den
15den Augustus daaraanvolgende, op het Water langs de
Stranden, Oevers en Meeren, van Plassen en Rivieren; dat
dezelve, wat de publieke Jagt aanbelangt, gesloten blijft, in
en langs de Boschen en op Bouw- en Weiden, tot het
gewone Jagtveld behoorende; dat de Kooilieden iedachtig
behooren te zijn, dat volgens art. 3. van het Koninklijk
besluit van den 1sten December 1820, (Staatsblad n°. 20.)
hunne Kool-Enden tot den 1sten September moeten zijn
opgeleerd of gehakt; en eindelijk dat de tijd der opening
van de groote Jagt nader zal worden bekend gemaakt, bij
welke opening de afzonderlijke Jagt op Ganzen, Eendvogels
en Watersnippen, nu voor alsdan wordt gesloten.

En ten einde niemand eenige onwetendheid hiervan voor-
wende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, waar
zulk te doen gebruikelijk is.

Utrecht den 10. Julij 1829.

De Gouverneur voornoemd
RIDDER VAN ERTBORN.

R U S S L A N D.

PETERSBURG den 1. Julij. Z. M. de Keizer heeft den
prins Albrecht van Pruisen, jongsten zoon van den Koning,
tot chef van het Klein Russisch curassier-regement be-
noemd, en bevolen dat dit regement voortaan den naam zal
voeren van Curassier-regement Prins Albrecht van Pruisen.

Z. M. de Keizer heeft aan den opperbevelhebber van de
3de armee, graaf Diebitsch, den volgende brief gezonden:

„WARSCHAU den 21. Junij 1829.

„Ik heb het herigt wegens uwe op den 11. Junij bij Ku-
lawtscha, in de omstreken van Schumla, op de armee van
den Grootvicer bevochte overwinning, ontvangen, tenge-
volge van welke het grootste gedeelte der Turkische troepen
geheel versloerd is geworden, en dat zij hun talrijk ge-
schut, hun geheel kamp, hunne bagage en ammunitie ver-
loren hadden. De eer van deze even zoo volkomene als
glansrijke overwinning, waarmede onze wapenen zijn be-
kroond geworden, behoort aan u, als de eerste en voor-
naamste bewerker van dezelve. Gij zijt geslaagd uwe plan-
nen en bewegingen voor den vijand verborgen te houden,
hem verronwen in te bezemen om den slag aan te nemen,
en zijne pogingen om den door u voorbereiden beslissenden
slag te ontwijken, te versijden. Terwijl ik u mijne leven-
dige erkentenis voor een zoo uitstekende dienst betuige,
beoem ik u tot ridder van de St. George orde, 3de klasse,
welke decoratie ik u bij dezen overzende. Om het aan den-
ken aan den roem, door onze troepen in dezen gedenkwa-
rdigen veldslag, onder uw bevel, verworven, te bewaren,
zoo laat ik aan u over, om uit het getal van het op den
vijand veroverd geschut, zes kanonnen uit te kiezen, die ik
u bij dezen ten geschenke geve. Ik draag u op, uwe dapper-
pe wapenbroeders en alle troepen, welke in dezen veldslag
nieuwe bewijzen hunner onverschrokkenheid en moed aan
den dag hebben gelegd, in mijnen naam te danken, en hen
voor altijd uw toegenagen

NICOLAAS.

Op denzelfden dag heeft Z. M. een brief aan den chef
van den general-staf, den generaal der infanterie, baron
Zoll, geschreven, waarin deze ter belooning van zijne ver-
diensten en vooral voor den in den slag bij Kulawtscha bewi-
zen ijver, tot graaf van het Russische rijk verheven wordt.

De 12 Turkische opper-officiëren, die tot het garnizoen
van Varna behoord hebben, en in den beginne als krijgs-
gevangenen te Bobruisk gebleven zijn, zijn sedert eeni-
gen tijd in deze hoofdstad aangekomen, en bewonen in het
Peterburgsche kwartier eenige door de regering gehuurde
en gemeubilde huizen, alwaar zij ook van de kroon alles
tot hun onderhoud ontvangen. De directeur van het kadetten
korps, de heer Dimidow, die hen reeds vroeger met een
bezoek vereerde en hun bewijzen van genegenheid gegeven
had, liet hen, op den dag van de luchvaart van den heer
Robertson, in den tuin de eerste plaatsen innemen, en hen,
op de Turkische wijze, met pijpen, vruchten en verfris-
schende dranken onthalen. De bewijzen van achting, die
zij ook van andere bewoners ontvangen, en de volkomene
vrijheid die zij genieten, hadden hen reeds meermalen doen
erkennen dat zij in Rusland niet als gevangenen, maar als
gasten waren. Bij deze laatste gelegenheid zeide een hun-
ner terwijl hij de hand op de borst lag: „Ik beloof voor
„God, dat ik geene krijgsgevangenen naar onze wijze meer
„zal behandelen, maar zoo als men ons in Rusland behan-
„delt, opdat zij mij even zoo zegenen, gelijk wij de
„Russen voor hunnen vriendelijken en broederlijken omgang
„zegenen.”

W A L A C H I J E.

BUCHAREST den 25. Junij. Uit het leger voor Silistria
schrijft men in dato den 11. Junij, het volgende:

„De batterijen der derde parallel van de belegeringswer-
ken voor Silistria, zijn in den afgelopen nacht gewapend
geworden, en hebben het geschut des vijands op de tegen-
overliggende bastions zoo volkomen gedemonteerd, dat de
vijand ons voor slechts met geweerschoten beantwoordde.
De buitenwerken zijn insgelijks reeds vernield.

„In dezen nacht worden zes dubbele loopgraven van
de derde parallel tot aan den bedekten weg bewerkstelligd,
alwaar als dan binnen weinige dagen een bres batterij van

16 kanonnen van zwaar kaliber zal worden opgericht, waar-
mede waarschijnlijk de verdedigers tot overgave zullen wor-
den genoodzaakt.

„Volgens het gezegde der overloopers blijft den inwoners
geene hoop ter redding meer over, daar het gebruik van
het geschut op de walles nutteloos is geworden, en het ge-
brek aan levensmiddelen den hoogsten graad bereikt heeft.
De meeste bewoners wenschen dat de overgave spoedig zal
plaats hebben.”

M O L D A V I E.

JASSIJ den 24. Junij. Tegen het begin van de volgende
maand worden verscheidene korpsen der Keizerlijke garde,
die tot heden te Tulcea en in de omstreken gekantonneerd
zijn geweest, alhier verwacht. Te oordeelen naar de ma-
gazijnen, die voor deze troepen, alhier worden opgericht,
zullen de korpsen garde eenen geruimen tijd alhier blijven.
Men vleit zich ook dat Z. M. de Keizer alhier zal aankom-
men om deze troepen te inspecteren. Men weet intusschen
nog niet wanneer de Keizer ons met een bezoek zal vereeren.

P O L E N.

WARSCHAU den 4. Julij. Z. M. de Keizer heeft den
dapperen bevelhebber van de brik Mercurius, kapitein-luit-
nant KOSARSKI, tot Hoogste zelfde vleugel-adjudant benoemd
en hem de St. George-orde, 4de klasse, met dubbel tracte-
ment geschonken. De officieren van de brik hebben de
St. Wladimir-orde en dubbel tractement, en de manschap
het St. George-kruis 5de klasse, en insgelijks dubbel soldij
bekomen. Daarenboven is aan de officieren het regt ver-
gund een pistool in hun wapen te voeren. (Men herinnert
zich, dat zij een pistool in de kruidkamer hadden gelegd
om in tijd van nood het schip in de lucht te laten vliegen.)

BERIGTEN VAN HET OORLOGSTOONEEL.

Uit Tulcea schrijft men in dato den 3. Julij het volgende:

„De laatste berichten uit het leger melden dat een buiten-
werk der vesting Silistria met storm is genomen gewor-
den, waarbij 5 vaandels in handen der overwinnaars zijn
gevallen. De belegeringswerken waren reeds tot in de
„vesting-grachten voortgezet, en men verwacht dat de
„vesting zich op den 29. Junij bij kapitulatie zal overge-
ven.” (Ter voorkoming van een vreeselijk bloedbad,
hetwelk een storm gewoonlijk na zich sleept, schijnen de
Russische bevelhebbers order te hebben de Turkische beze-
tingen zoo veel mogelijk tot een kapitulatie te noodzaken,
hetwelk ook het geval met Varna is geweest.)

(Silistria is de hoofdstad van een Turksch landschap of
Sandchakaat, waar de Driest in den Donau valt, zij voert
ook den naam van Dorostero of Dristra. Zij is door diepe
houtrijke kloven omgeven, dus natuurlijk versterkt, en is
zeer doud; de muren schijnen door hare heichtheid blijven van
de tijden der Romeinen te dragen. De twintig duizend of
volgens anderen schien twintig duizend inwoners zijn groot-
endeels Christenen; er is een Grieksch aartsbisdom. Te
Silistria werden de Russen in 1809 geslagen, doch het ge-
lukte hun in het volgende jaar, nadat de loopgraven slechts
zeven dagen waren geopend geweest, de vesting in hunne
magt te bekomen.)

Westwaarts van Silistria ligt de dubbele vesting Rutschuk
of Rusichuk met het tegen over liggende Giurgewo of Dsjord-
jewo, hetwelk aan de Walachische zijde ligt en een sterk
kasteel in de rivier heeft. Rusichuk is ook een aanzien-
lijke stad, die 6000 huizen en 24 à 30,000 inwoners telt. Hoe-
wel de stad vele Turkische inwoners en dus ook moskeeën enz.
bezit, zoo hebben de Grieken er nogtans ook eenen aar-
tischop, en buitendien heeft men er vele Armeniers en
Joden. Behalve de vestingwerken is hier een kasteel; de stad
wordt van voren door den Donau, van achter en op zijde
door diepe grachten beveiligd, en heeft ter zijde de rivier-
jes Akham en Karanham, die hierin vereenigd in den hoofd-
stroom vallen. Zij sloeg in 1810 de Russen af, doch moest
zich na een verloren slag overgeven.

De derde vesting van belang is Nicopolis, een Grieksch
naam, zoo veel als stad der overwinning. Zij is mede de
hoofdstad van een Turksch Sandchakaat, hetwelk het
midden, gelijk Silistria het oosten, Widdin het westen
en Sophia het zuiden van Bulgarië omvat. Hier valt de
Oma, gelijk van de overzijde de Aluta, in den Donau.
Nicopolis heeft ook een kasteel, een Grieksch aartsbisdom
en Roomsch bisdom, en in hare uitgestrekte voorsteden
eene menigte Grieken, alsmede Christen inlanders of
Bulgaren.

Widdin is de westelijke vesting van Bulgarië, tegen over
Walachije, aan een groote bogt van den Donau, oudtijds
Viminacium genaamd, de hoofdstad van een Sandchakaat,
en een Grieksch aartsbisdom-zetel. Zij is niet alleen
versterkt, maar heeft ook nog een kasteel en een versterkt
eiland in den Donau tegen zich over. In 1739 poogden de
Oostenrijkers deze stad vergeefs te winnen: in het laatste der
vorige eeuw weerstond haar moedige Pacha, Paswan Oglu,
fier op de muren zijner vesting, vele jaren lang de gehele
magt der Porte. Hare bevolking wordt op 25,000 zielen
geschat.)

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 4. Julij. Volgens berichten van de Turk-
sche grenzen is de Pacha van Scutari den 6. Julij met
2500 man naar Uskub (Skopje), op den weg van Philippo-
puli gemarcheerd, alwaar nog andere troepen zich bij hem
zullen voegen, om vervolgens naar het leger van den
Grootvicer te trekken.

Van de Walachische grenzen schrijft men in dato den
19. Junij, het volgende:

„De Turken zijn begonnen hunne huisgezinnen en goede-
ren van Rusichuk en Giurgewo naar Widdin te zenden;
hergeen bewijst dat zij gelooven op het behoud van die
vestigingen niet te kunnen rekenen. Een twintigtal sloepen
met vlugtelingen beladen zijn langs den Donau naar Widdin
gevaaren.”

BERLIJN den 6. Julij. Het voornaamste onderwerp der
gesprekken is alhier de oorlog tuschen de Russen en de
Turken, en de berichten die wij van het oostelijke

zekerheid der regten, in Portugal de onzekerheid der pligten tusschen der andere leden gaan inspecteren.
Men verzekert stellig, dat door Z. M., dezer dagen, het
besluit is getreft, tot indeling van het leger in 4 divisien
en 8 brigaden, op den voet van 18 afdelingen infanterie,
een afdeling grenadiers en 2 bataljons jagers, welke laat-
ste in Brussel en in 's Gravenhage in bezetting zullen blijven.
Elke afdeling infanterie zal vier bataljons tellen, het re-
serve batalloon daaronder begrepen, de afdeling grenadiers
zal zijn zamengesteld uit drie bataljons, elk van vier kom-
pagen.
Men wil tevens verzekeren, dat, tengevolge dezer orga-
nisatie, eenige garnizoens-veranderingen zullen plaats heb-
ben; dat de eerste afdeling, onder anderen, van Brussel
naar Antwerpen wordt verlegd, de negende (immers de
1ste) van 's Gravenhage naar Utrecht, met een batalloon in
Gouda, een in Leiden en een in Amsterdam.

UTRECHT den 14. Julij. Schipper P. J. F. J. Doppelman,
welke met zijne lading den 4. dezer van hier is uitgevaren,
is den 11. te Meulen aangekomen.

N E D E R L A N D E N.

BRUSSEL den 12. Julij. Z. K. H. de Prins van Oranje
is heden naar Leuven vertrokken om de schutterijen aldaar
te inspecteren. Z. K. M. zal achtereenvolgens ook de schut-
terijen van Antwerpen, Brussel, Mechelen, Gent, Brugge, en
Lille bezoeken.

Wat hebben wij voor de Grieken gewenscht, wat heb-
ben wij voor hen gevraagd? Dat hunne kerens tot de laatste
schakel zouden verbonden worden; dat hunne emancipatie
volkomen zoude zijn; dat zij aan zich zelf zouden bebo-
ren; dat zij een eigen bestaan zouden hebben, om zich weder
aan de vrijheid en orde te gewennen. Met die weldaden
begunstigd, zoude Griekenland de beginfelen van voorproef
aan magt feelijk ontwikkelen; het zoude met groote stappen
naar een gelukkig toekomt gaan, en Europa zoude de
vruchten van hare offeringen plukken. Griekenland zoude
aldus een bolwerk kunnen worden tegen elke Mogendheid,
die een aanlag op het evenwigt der natien wilde doen.
„In plaats van dat, wat doet gij? Gij schenkt aan de
Grieken het leven, maar op verschrikkelijke voorwaarden; gij
veroordeelt hen om de overblijfselen der Porte als wettig
te beschouwen; het juk zal niet meer op hen drukken, doch
zij zullen zich moeten buigen; in plaats van een Dwangland,
zult gij hun een Meester-geven. Gij heeft Griekenland,
doch zonder vrijheid, zonder nuttigheid voor zich zelf,
en zelfs-gevaarlijk voor Europa.

Nopem de uitlevering van den kolonel *Galassi* was de rege getchleden; *Galassi* moet terug getreuek en aan Frankryker fcherp; hy zeide: „Ik wil toetkan dat er van de syde der Ernliche ambesanen dwaling, overhasting en vervolgens betrouw heeft belaan, doch aan den anderen kant befaat er misdaad, en fcherping van de eer van Frankryk. Men fpreekt van rooverijen, van voorbiefen; doch weet gy niet, wat voorbiefen by alleweefenfcheide beffuren zyn? Zoo, by voorbeeld, doe *Miguel*. (Geluuktygk is dit een Overweldiger, maar indien by dit niet was,) „zeide: „die Portugez, die by u is getragt, heeft in het paleis van den Koning met eigene handen den markies de *Louiz*, den besten vriend van myn vader, vermoord: hier is het vonnis, levert hem my uit;” zoudt gy den *Miguel* en zyne regters gelouven? Niet dat ik hem met den Koning van Napels wil vergelyken; doch deeze vorst laat nog de vrienden, die zyne vaderlandfche pogingen ter bevryding van het land hebben onderfteen, in ballingfchap blijven; die vrienden, die hy zelfs, heirog van Calabrie zynde, tot den opfland heeft aangezet! (levendige belangftelling.) In een woord, myne Heeren, de eer van Frankryk is getoond; er moet

de rege getchleden; *Galassi* moet terug getreuek en aan Frankryk terug geueven worden; de nationale eer moet verpoding ellegen.”

De generaal *Sebaniani* gaf zyne veroorwaaiding te kennen nopem de beperking der grenzen van Griekeland en mreedde dat men de overwinningen der Grieken niet mogt tegenweiken, de Grieker, dat het *eygand alleen kan terug bakenen, hetwelk haar ruand wterken heet, en dat de pen gene overwinningen behaalt*. De zedling van Navarra en de expeditie van Moore zyn, fieder 6 jaeren, de eenfiffe bewygroeden, die de Portie ten behoeve van Griekeland begrepen heeft. Indien de Mogendheden de bevryding van Griekeland ter barre namen, zoudten zy de overwinningen begunft hebben. Doch hoe zal men hare opretheld gelouven, als men Engeland de reuggeve van Miloudnghi en Lepante aan de Turken ziet vorderen, en alvorens een protocol geteeekd te hebben, volgen betwek Griekeland zich tot de golf van Ambraks en tot het getreuek van Macchioros zoude uitfpreken!

Die vader den kant van de eerste Bladz.